

ÍF-HB, 2. deild: 3-0 (2-0):

Rættvísur sigur til niðurflytararnar

Niðurflytararnir ÍF, sum í fjør fluttu úr 1. deild eftir steðg í bert eitt ár, vunnu rættuliga tryggan sigur á einum HB-liði, sum kom stak illa frá hesum fyrsta dystinum í ár

Fyrsti dystur hjá nýggja 2. deildarliðinum, ÍF, sum síðsta ár flutti niður úr 1. deild, eftir at hava verið bert eitt ár í hesi deild á hesum sinni, gekk stak væl.

Tó, hetta var ikki nakað serliga væl leiktur dystur, tað kann ein ikki pástanda.

Men tað var ÍF, sum fekk mest burtur úr, eingin ivi um tað.

Dysturin byrjaði við jøvnum spæli, har leikur fyri tað mesta fór fram á miðjum velli við sera fáum álopsroyndum.

Tó var tað sum frá leið ÍF, sum fekk stórra álopskenda spælið, meðan HB ongan tíð kom rættuliga fyri seg.

Fyrsta málið í dystinum kom tá einir 24 minuttir vóru leiktir.

ÍF fær horna í vinstru síðu. Tað kemur innfyri, men ongin fær skot á bóltin, og HB-arnir missa hann út av aftur til nýtt horna í vinstru síðu.

Hesa ferð eru ÍF-leikararnir meira hepnir. Aftan á at nakrir leikarar frá báðum liðum høvdu nomið við bóltin kemur

hann til Kristian Petersen, sum við høvduin fær sett hann upp undir netakið.

Bert tveir minuttir seinni er ÍF aftur upp á spæl.

Hesa ferð er tað horna í høgru síðu, og enn einaferð er tað Kristian Petersen, sum við høvduin setir bóltin í netið til 2-0 støðuna til ÍF, sum eisini helt sær, til farið varð til hálvleik.

Seinni hálvleikur gekk sum tann fyrri, tó eitt sindur meira tamur. Tað var sum ÍF-leikararnir nú høvdu sligið seg til tols við, at hesin dysturin var vunnin 2-0.

HB hinvegin gjørdi ongantið nakað serliga vart við seg, og álopini, sum teir fingur upp á beinini, vóru sera fá og ongantið rættuliga vandamikil.

30 minuttir vóru farnir av seinna hálvleiki, áðrenn nakað serligt hendi.

Og aftur hesa ferð var tað eftir eitt hornspark. ÍF hevði horna í høgru síðu. Tað kemur innfyri, og ein ÍF-ari fekk skot á bóltin, men beint á málmannin. Málmaðurin fær

tó ikki tamarhald á bóltinum og missir hann til Odd Eliassen, sum setir hann í netið, uttan at málmaðurin hevði nakran møguleika at bjarga tá.

Nú var støðan 3-0 til ÍF, og hetta gjørdist eisini endaliga støðan.

Likindini at spæla hendan dagin vóru ikki av teimum ringastu, men likindini fyri áskoðararnar vóru vánalig. Tað regnaði allan dystin, og tey sum stóðu úti allan dystin, blivu igjøgnum. Hetta var helst eisini orsök til, at so fáir áskoðarar sóu hendan dystin.

Men øll tey, ið valdu at sita heima, hava helst ikki mist tað heilt stóra.

Dysturin var ikki væl spældur, men tað eru teir fyrstu dystirnir í landskappingini ongantið.

HB-liðið hevði ein sera vánaligan dyst, har teir nærur ongantið fingur nakað álop í lag.

ÍF spældi eitt sindur frægari, men tey heilt nógvu álopini bleiv tað ikki til.

Teir fingur tó meira burtur úr enn HB og vóru hepnari.

Tað var tann litla munin, ÍF var betri enn HB, teir fingur málini uppá. Og tað skal sigast, at hesin sigurin til ÍF var teimum uppiborin, sum hesin dysturin var leiktur.

Tað er nú bert at vóna, at teir dystir, vit hereftir fara at siggja, fara at vera merktir av betri tekniskum spæli.

Ti samanumtikið má sigast, at um ein fór at hyggja eftir einum væl spældum dysti, so var hesin ikki verdur ein karm!

Landskappingin í borðtennis:

— Metár hvat luttøku viðvíkur

Hetta segði Petur Niclasen úr kappingarnevndini hjá Borðtennissambandinum m.a. í frágreiðing síni um kappingarnar í farna ári.

Petur segði m.a.:

Tilsamans 10 feløg hava í vetur tikið lut í landskappingini í borðtennis, sum byrjaði vikuskiftið 3. og 4. oktober 1985, og varð liðug 25. januar 1986. Feløgini eru TBF, AB, Fram, B58, Streymur, KBF, Mmimir, Neistin, FBF og GÍ. Sostatt hava hesi 10 feløgini luttikið við tilsamans yvir 90 liðum í teimum ymiskum deildunum.

Hetta er metár, hvat luttøku viðvíkur.

Sjálvt um vit bert kunnu fegnast um ta vaksandi luttøkuna tey seinastu árin, meti eg tó, at nøkur feløg treingja harðliga til at frískast upp, og má tað gerast skjótast gjørligt.

Kappingarskipanin

Um kappingina kann sigast, at vit enn nýta somu kappingarskipan, sum varð gjørd til kappingarárið 1983/84, við nøkrum broytingum sjálvandi, her og har. Henda kappingarskipan byggir á at hava úti- og heimadystir, og vil hetta siga, at allar deildir hjá einum spæla sam-

stundis móti einum øðrum felagi. Hetta er sjálvandi ein stórir fyrimunur hjá feløgnum, tí sum vit vita, hava flest øll feløgini leiðaratrupulleikar.

Liðkappingin í ár varð liðug eitt vikuskifti seinni enn ætlað, men má annars sigast at hava gingist væl.

Einstaklingakappingarnar verða koyrdar vikuskifti eftir vikuskifti, og somuleiðis ganga tær eisini enn í mest stóran mun við «bólkakapping», hetta í einmansleiki, meðan tvímanskappingin gongur í flestu ferum við «cup-kapping».

Annars vil eg at enda heita á aðalfundin um at seta fastar reglur um «seeding» og um, hvussu luttøkan til einstaklingakappingina í meistara-deildini skal fyriskipast, ella um ein vil, avmarkast. Hetta vegna tess, at vit sleppa undan líknandi keðiligum episodum, ið fóru fram beint undan meistara-deildarkappingini í farna kappingarári.

